

O Z V Ě N Y

OBČASNÍK SBORU EVANGELICKÉ CÍRKVE V RŮŽDCE A NA BYSTRĚČCE

ROZMANITÉ VELIKONOCE

Milí přátelé, bratři a sestry,

jsou to již páté Velikonoce, které s vámi v Růždce prožívám. Avšak každé byly úplně jiné. Vzpomínám ještě na ty první. První mezi vámi, pro mne v novém prostředí, v ještě relativně klidné době. I když pokud si dobře vzpomínám, několik dní před svátky obletěla svět zpráva o požáru křesťanského chrámu Notre-Dame v Paříži. A svět se ptal, zda je to nějaké znamení anebo teroristický útok. Zřejmě to tehdy způsobila jiskra při opravách chrámu, nicméně v té době bylo známo mnoho útoků na křesťanské chrámy a symboly po celé Francii. Jak příznačné k Velkému pátku, kdy pošlapávali a ubíjeli Pána Ježíše Krista. Tyto Velikonoce mi připomněly slova Pána Ježíše: „**Ve světě máte soužení, ale vzchopte se, já jsem přemohl svět.**“

Druhé Velikonoce mezi vámi nebyly tak zcela mezi vámi. Bylo to již v době rozmáhající se pandemie covidu, kdy bohoslužby a další shromažďování bylo zakázané. Poprvé v životě jsme asi všichni prožívali Velikonoce jen se svými nejbližšími. A pro mne zde byla nová zkušenost. Začínali jsme tehdy vysílat bohoslužby online, aby se kázané slovo Boží dostalo do vašich domovů alespoň takto. Nebylo ale jednoduché nevidět vaše tváře, kázat do prázdných židlí. Tyto Velikonoce jsme možná **mohli lépe porozumět Ježíšově osamělosti**. Zvláště v Getsemanské zahradě a na kříži.

Třetí Velikonoce bohoslužby již být mohly a také byly. Díky omezeným počtům se konaly již v kostele, abychom mohli splňovat požadovaná procenta a přitom se nás mohlo sejít co nejvíce. Ovšem beze mne a mé rodiny. Zrovna jsme to byli my, kteří jsme v té době onemocněli covidem. Pro mne osobně opět nová zkušenost a opět jiné Velikonoce. Ještě před Velikonocemi jsme s dcerou Bětkou a s mládeží připravili procházkovou rodinnou hru po Růždce a jejím okolí (a zvláště také na Bystřičce) s velikonočním tématem na různých stanovištích. Alespoň z okna jsme se mohli dívat, jak jednotlivé rodiny v různé dny a časy tuto hru hrály. To mi dělalo radost a povzbudilo mne to. Tyto Velikonoce jsem ale mohl **více porozumět Kristovu utrpení. A při pohledu na statečně trpícího Krista jsem mohl přijímat sílu překonat své těžké chvíle.**

Čtvrté Velikonoce byly hodně ovlivněny válečným konfliktem na Ukrajině. Zároveň jsme v tom velikonočním týdnu mohli pořádat misijní akci pro děti a mládež Ignite s norskými misionáři. Poprvé jsme mohli pořádat také sederovou večeři, kdy právě děti a mládež nám ji pro celý sbor přichystaly. Pro mne osobně to byly ale nejen chvíle radostné, ale také s několika zdravotními komplikacemi. Na neděli vzkříšení jsem navíc nastoupil do nemocnice na důležitý zákrok. Díky vašim modlitbám ale vše dobře dopadlo. O těchto Velikonocích jsem si uvědomil, **jak těžký kříž služby to pro Pána Ježíše byl. A čím šel výše k vrcholu Golgoty, tím to bylo těžší.** A jak cenné pro Pána bylo to, že mu kříž pak pomohl nést Šimon z Kyrény. Uvědomil jsem si, že můžu být vděčný, že jste se i za mě modlili a stále modlíte. Někdy ve službě přichází těžkosti, ale mít zázemí modlitebníků a těch, kteří jsou ochotni pomoci nést břemena, to je velká milost před Bohem a já si toho u vás velmi vážím.

Mám před sebou páté Velikonoce v Růždce. Jaké budou? Díky vašim hlasům při volbě kazatele ještě ne poslední, dá-li tedy Pán. Chci vám tímto poděkovat za projevenou důvěru na dalších pět let. Povzbuzuje mne to do další služby. Takže je to pro mne taková malá **radost ze vzkříšení**, jakou prožívali učedníci, když se Pán objevil vzkříšený mezi nimi.

Jaké ale tedy budou ty letošní Velikonoce? Takové, jaké si je uděláme bez ohledu na okolnosti. Válka stále trvá, sederovou večeři mládež opět chystá a zve vás, snad se budeme moci sejít také při velikonočních bohoslužbách. Velmi bych si ale přál, aby nás neminuly ty pravé Velikonoce. A ty potřebujeme prožít především ve svých srdcích. Aby Kristův kříž procházel skrze naše srdce, abychom se s Kristem ztotožnili v jeho smrti. Abychom si uvědomili, že když jsme se nechali pokřtít, že jsme pokřtěni v jeho smrti. A proč? Abychom mohli mít podíl i na jeho vzkříšení. Ovšem nejen až jednou. Ale i teď! Pravé Velikonoce totiž přináší proměnu, radost, nový život a novou sílu. To vám ze srdce všem přeji. A rozloučím se slovy apoštola Pavla z 1. listu Korintským 4, 7-8: **Odstraňte starý kvas, abyste byli novým těstem, vždyť vám nastal čas nekvašených chlebů, neboť byl obětován náš velikonoční beránek, Kristus. Proto slavme Velikonoce ne se starým kvasem, s kvasem zla a špatnosti, ale s nekvašeným chlebem upřímnosti a pravdy.**

f. Radek Hanák, kazatel sboru

MISION IZRAEL

Milí čtenáři Ozvěň, dovoďte mi, abych Vám pověděla něco málo o mé cestě do Izraele, konkrétně o nejsilnějším zážitku, který jsem zde mohla prožít.

V Izraeli jsme s mými přáteli navštívili spoustu známých míst jako například: Betlém, Nazaret, Akko, Tel Aviv, Caesaera, rezervace Ein Gedi, pevnost Masada, Tibeiras anebo třeba také Jeruzalém. Vzpomínek ze všech těchto navštívených míst je opravdu moc.

Avšak chtěla bych se s vámi podělit o můj nejsilnější zážitek, který jsem prožila právě v Jeruzalémě. Výlet do Jeruzaléma jsme si totiž naplánovali na popeleční středu. Náš plán nám ale komplikovaly demonstrace proti novele zákona, které probíhaly v pondělí a úterý po celé Izraeli a popravdě být v Jeruzalémě zrovna, když zde probíhá demonstrace, by mohlo být velmi nebezpečné. Demonstrace se však ale uklidnily a ve středu již žádné nebyly, takže náš plán vyšel a my se mohli do Jeruzaléma vydat.

Musím říct, že o samotný Jeruzalém se Izraelci opravdu starají, i když oficiálně to není jejich hlavní město. Všude je krásně čisto, každý den se zde umývá dlažba, nádraží je voňavé a člověk by tohle vůbec nemohl srovnat například s Prahou.

V Jeruzalémě, jak asi všichni víme, je toho spousta ke zhlédnutí, všechna místa jsou zde hezky vyznačena a jsou pro turisty přístupná. Když jsme vstoupili hlavní branou do části Starého Města Jeruzaléma, člověk měl takový zvláštní pocit, že je na místě, kde se děla spousta věcí, o kterých si člověk četl zatím jen v Bibli a teď je na místě činu.

Postupně jsme procházeli městem, po jednotlivých památkách jako například věž krále Davida, stará tržnice, různé synagogy, místnost Poslední Večeře, ale také jsme navštívili místo, kde se nachází hrob krále Davida. A právě v tento moment bych řekla, že začal člověk nasávat nepopsatelnou atmosféru. Vidět to, jak Židé chodí navštěvovat hrob svého krále a modlit se u něj, či dokonce jeho hrob líbat, bylo to opravdu zvláštní.

Vše se ale doslova stupňovalo a my jsme postupně došli až ke zdi nářků. Jak asi víte, zeď nářků je pozůstatkem části hradby jeruzalémského židovského chrámu. Pro Židy je to místo smutku nad zničením chrámu, pro ostatní křesťany má toto místo ale jiný význam. Lidé se zde ke zdi chodí modlit a předkládat zde své prosby (nářky). Už jen to, že vedle zdi je hned mešita, z toho člověka prostě mrazí. Opět je prostor u zdi rozdělen na mužskou a dámskou část. Muži se zde chodí spíš modlit do Chizkiášova tunelu než k samotné zdi, a ženy se modlí přímo u stěny.

Když jsem si sedla před samotnou zeď, začala na mě padat nepopsatelná atmosféra. Člověk z tohoto místa cítil, jak zde srší všechny ty modlitby, které tu kdy kdo Bohu sdělil. Rozbrečela jsem se a začala

Zeď nářků

jsem se také modlit modlitbou v jazyku, který byl podobný hebrejštině, což bylo velmi krásné. Nakonec jsem napsala svou prosbu na papírek a z místa jsem odcházela naplněná Duchem Svatým.

Dále jsme pokračovali do zahrady Getsemane, u které se nacházel kostel, jenž byl opravdu tematicky vyzdoben, do barev jako černá a fialová. Člověk z tohoto místa cítil ten smutek, který zde Ježíš prožíval. Lidé se zde chovali velmi tiše a uctivě. Ze zahrady jsme pak rovnou vystoupali na Olivovou horu, která je posetá hroby (lidé zde vyčkávají na příchod Pána) a také si zde mohl člověk užít krásný výhled na Jeruzalém – je to asi ten nejznámější pohled, který známe.

No a pak už nezbývalo nic jiného než procházet křížovou cestu po jednotlivých zastaveních až na místo Golgoty a Ježíšova hrobu, kde je již vystaven chrám. Chrám, před kterým a ve kterém bylo úplně plno. Spousta bezohledných turistů a křesťanů, kteří se nešli podívat na místo, kde Ježíš zemřel, ale na místo jakési atrakce. Lidé se v chrámu chovali bezohledně, mluvili jeden přes druhého nahlas a věci, které zde dělali, byly pro mě hodně zvláštní. Například u vstupu do chrámu byl nějaký kámen, na který všichni lili olej a pak v tom „vymáchali“ hrst růženců. Na místě Golgoty, kde byl otvor po kříži, zde lidé strkali fotky svých příbuzných. A takhle bych asi mohla pokračovat dál. Ale všechno tohle,

Zahrada Getsemane

co jsem během asi deseti minut stihla v chrámu vidět, mě ničilo. Nezvládala jsem to, a proto jsem vyšla před chrám ven, kde jsem začala plakat.

Říkala jsem si, co by na to asi tak říkal Ježíš, proč se ti lidé chovají takto bezohledně – připadala jsem si spíš jako někde na tržišti. Bylo mi z toho velmi smutno. Protože já jsem toto místo vnímala úplně jinak. I když se samozřejmě v Bibli píše: „Není tu, byl vzkříšen!“, to bylo pro člověka velmi zvláštní. Protože přece všichni víme, že nikoho neuzdraví to, že se dotkne nějaké stěny, nebo jakéhokoliv „posvátného místa“, ale víme, že Ježíš Kristus má moc léčit nemocné a odpouštět hříchy kdekoliv a kdykoliv, jen stačí věřit.

I když po návštěvě Jeruzaléma člověk prožil spoustu takovýchto věcí, byl to pro mě velmi silný duchovní zážitek, protože pak se i v mém životě po dovolené začaly dít různé věci a Bůh mi odpovídal na některé životní otázky. Teď to samozřejmě nemyslím tak, že bychom všichni měli odjet do Izraele, aby nás to kompletně změnilo. Ale myslím si, že pokud člověk navštíví místa, o kterých jen četl v Bibli a najednou má možnost je navštívit, jeho víru to ještě více může upevnit a utvrdit v mnoha věcech.

Izrael je nádherná země, ale je i také hodně nebezpečná. Asi dva týdny po mém návratu se zde začaly dít věci. Na ulici neznámý člověk zastřelil lidi, které ani neznal. Byla tam snad největší demonstrace za celou tu dobu... Zkrátka člověk prožil spoustu zážitků, ale také byl pod neuvěřitelnou Boží ochranou.

Alžběta Hanáková

DĚDA Z BRATRONIC

Milí čtenáři, následujícím dopisem plníme přání těch z vás, kteří jste si přáli přečíst si v Ozvěnách něco od našeho „dědy z fary“. Poprosila jsem ho, aby nám napsal, jak se teď před Velikonoce má a trochu jsem se bála, že mě pošle k šípku. Naštěstí ...

... tož jsem se rozhodl. Budu psát... A o sobě? Co si vymýšlet o starém dědkovi? Psát pravdu? Kdo by to četl a když tak po prvním odstavci by toho nechal – vždyť je to nezajímavé. Například právě přišla Miládkka. Ze školy a tajně mně podstrčila nedojedenou svačinu – pšššš, aby to mamka neviděla. Pak nemám tloustnout!

Tak moji milí vidíte. Žádné vzrůšo. Za oknem už zase poletuje sníh a Macek se s Jaruškou rozhodli zbourat a postavit nový sprchový kout. Tak jsem malinko asistoval zedníkovi. Je to bezva souseď, tož to šlo. Až na ten prach. Mám ho plný nos. Jo, a v neděli jsem při kázání vyřezával, smírkoval a řezal kus polínka. Monika, naše známá si přála vyřezanou lžící ze dřeva. Předtím jsem udělal putovní pohár pro vítěze v Loře. To je nějaká místní karetní soutěž.

Ve čtvrtek chodím pravidelně k veterinářům pro

domácí vejce a mléko od kravičky, potom oklikou to vezmu přes místní konzum, teď Coop, abych doplnil také zásoby zdravé výživy pro dva kocoury, jednu čubičku Špunta a tři cěrky. Pochopitelně také já si musím doplnit vitamíny. Tak mám tašku naplněnou bonbóny, čokoládou, psími a kočičími pamlsky no a klobáskou pro dědu.

Obyčejně jeden víkend v měsíci trávím u staršího syna Zdeňka v Praze. Trochu mu pomohu doma. Přece jenom plný barák ženských – tak se mu hodí na chvílku, byť už notně opotřebovaný, ale přece ještě trochu mužský.

Ve své bratronicke komůrce mám počítač a on teď přes zimu vlastně furt běží. Ráno se podívám, co se ve světě děje a pak si pouštím třeba kázání a poslouchám a při tom si mohu něco dělat. Na kázání ve videu se nemusím dívat a pak, kdykoli, když neporozumím, si ten kousek mohu znova poslechnout. Pravidelně v sobotu večer si spolu s Jendou Dančákem telefonuji. Vzájemně si vyměníme novinky... tato moderní technika je v tomhle ohledu fajn. Nejenom s Jendou, ale často „komunikuji“ i s dalšími známými z Růžďky a Bystřičky. Po „sítích sociálních“ a mohu vám sdělit, že už těch moderních termínů mám plné zuby. (Nebo protézy). Samý kovid a virusy v počítači, v mobilu, a jeden už ani neví, jestli s tím, kterým se bavím nebo „komunikuji“ pomocí techniky, není napadený virem, nebo není „hoax“.

A „včíl“ Velikonoce. Děvčata už mají nachystaná vyfouklá vajíčka a také budou zdobit vajíčka jako pokaždé. Se svým tátou chodí na už známá místa pro vrbové proutí a také pletou pomlázky a zdobí pentličkami. Já trávím velikonoční čas u monitoru a sleduji svátky doma. Vzpomínám a prožívám je na dálku s vámi. A chvílemi ani nepozoruji, že nejsem tam s vámi. Možná si zajdu do kostela na Kladně. Ještě nevím.

O Králíkách a králíkárnách zase příště. Strašilky nebo pakobylky mně hrozí v teráriu, že nemají, co

žrat(!) a chameleon kroutí okem kolem dokola jako vteřinová ručička u hodinek. Na Velikonoce nemohu přijet. Mám kontroly u doktorů.

VELIKONOČNÍ BIBLICKÝ TEST

- 1) Na Olivové hoře Ježíš žádal učedníky, aby se modlili. Oni ale místo toho usnuli. Proč?
 - a) Únavou
 - b) Zármutkem
 - c) Nudou
 - 2) Během Ježíšova zatčení napadl jeden z učedníků veleknězova sluhu a způsobil mu zranění. Jaké?
 - a) Usekl mu nos
 - b) Usekl mu levé ucho
 - c) Usekl mu pravé ucho
 - 3) Jak nazývá Ježíš hodinu svého zatčení?
 - a) Hodina Jidášovy zrady
 - b) Hodina mečů a holí
 - c) Vláda tmy
 - 4) Zatčeného Ježíše odvedli nejprve
 - a) Do domu velekněze
 - b) K soudci Pilátovi
 - c) Před radu velekněží a zákoníků
 - 5) Jaký byl Pilátův názor na Ježíšovu vinu?
 - a) Řekl, že je neviný
 - b) Řekl, že pobuřuje lid
 - c) Řekl, že brání odvádět císaři daně a prohlašuje se za Mesiáše
 - 6) Po Pilátovi Ježíše vyslyšel král Herodes. Jak se během rozhovoru s králem choval Ježíš?
 - a) Řekl mu, že je Syn Boží
 - b) Řekl mu, že bude sedět po Boží pravici
 - c) Na otázky vůbec neodpovídal
 - 7) Jaký trest navrhoval pro Ježíše Pilát?
 - a) Chtěl ho dát ukřižovat
 - b) Chtěl ho dát zbičovat
 - c) Chtěl ho dát ukamenovat
 - 8) Ježíšův kříž nesl
 - a) Josef z Arimatie
 - b) Šimon z Kyrény
 - c) Kleofáš
 - 9) Ježíš byl ukřižován na Golgotě. Český překlad tohoto názvu je
 - a) Getsemane
 - b) Hlava
 - c) Lebka
 - 10) Současně s Ježíšem byli ukřižováni dva zločinci. Jak se k Ježíšovi chovali?
 - a) Oba se mu vysmívali
 - b) Jeden se mu vysmíval a druhý se ho zastával
 - c) Oba se ho zastávali
 - 11) Po Ježíšově smrti nastala tma po celé zemi – došlo k zatmění Slunce. Na jak dlouho?
 - a) Asi na jednu hodinu
 - b) Na zbytek dne
 - c) Asi na tři hodiny
 - 12) Ježíšovo tělo si po jeho smrti vyžádal jeden ze členů židovské rady. Jak se o něj postaral?
 - a) Oblékl mu sváteční šat a uložil ho do hrobu vytesaného ve skále
 - b) Natřel ho vonnými mastmi a oleji a pochoval ho
 - c) Zavínil ho do plátna a položil do hrobu ve skále
 - 13) Kdo jako první zjistil, že Ježíšův hrob je prázdný?
 - a) Andělé
 - b) Ženy
 - c) Petr
 - 14) Po své smrti se Ježíš zjevil učedníkům a požádal je o něco k jídlu. Dali mu
 - a) Chleba a víno
 - b) Velikonočního beránka
 - c) Pečenou rybu
- (Správné řešení najdete v Lukášově evangeliu)

KALENDÁŘ AKCÍ PROGRAM VELIKONOČNÍCH SVÁTKŮ

- » Čtvrtek 6. dubna – 18 hodin – Sederová večeře
- » Pátek 7. dubna – 17 hodin – velkopáteční bohoslužby s Večeří Páně
- » Neděle 9. dubna – 8:30 Bystřička, 10:00 Růžďka – bohoslužby s Večeří Páně

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

- » Bystřička 2. a 4. NEDELE v měsíci 8.30
- » Růžďka každou NEDELI 10.00
- » Každou neděli můžete od 11:00 navštívit Dědovu kavárnu v Růžďce na faře.

OZVĚNY – VELIKONOCE 2023

Občasník Ozvěny vydává Farní sbor Českobratrské církve v Růžďce, Růžďka 138, 756 25, <http://www.cceruzdka.cz>; ruzdka@evagnet.cz; číslo sborového účtu: 103062300/2250 (dary církvi je možné odečíst od základu daně); kontakt na kurátora sboru – Jan Dančák ml.: tel. 571 443 229; kontakt na kazatele – Radek Hanák: tel. 731 174 641.